

**ΕΪΠΕ
ΓΕΡΩΝ...**

**Παλαιές και Σύγχρονες
Οικοδομητικές Διηγήσεις
και Διδασκαλίες**

Πνευματικές Νουθεσίες του Ὁσίου Γέροντος Παχωμίου τοῦ ἐν Χίῳ*

Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι ἀπὸ τῆς ἱεράς Κοιμήσεως Αὐτοῦ († 14.10.1905)

* Τοῦτο και μόνον εἶναι, Κύριε, φώτισόν με νὰ γνωρίσω τὸ θέλημά σου, και δώσε μου ἰσχὺν νὰ τὸ τελειώσω, οἶμοι τοῦ μαροῦ και ἀκαθάρτου.

* Ὅ,τι καλὸν κάνεις εἰς τοὺς ἀδελφούς σου, ὁ Χριστὸς τὸ ἀναδέχεται εἰς τοῦ λόγου του.

* Ὅποιος ἀκούσει κανένα και λέγει κατὰ τοῦ ἄλλου ἀδελφοῦ, ὀπίσω του, και ὑπάγει και τὸ φανερώσει, νὰ εἶναι ἐδῶ και ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀσυγχώρητος.

* Πάντοτε νὰ ἐξουθενῆς τὸν ἑαυτὸν σου και μὴ δικαιώνεσαι, νὰ ὀλιπτής τὸ σφάλμα ἐπάνω σου και θὰ ἀναπαύεσαι.

* Τὸν κανόνα σου μὲ προσοχὴν μεγάλην νὰ κάμνης.

* Μὲ ἀπλότητα νὰ πορεύεσαι, δηλαδὴ σοῦ εἶπε ἓνας τινὰ λόγον νὰ ὑπομείνης ἢ σὲ ὕβρισεν ἢ σὲ ἐξουδένωσεν, νὰ μὴ ἀνταποδίδης ἢ νὰ βαστᾶς κακίαν.

* Νὰ εἶσαι στοργγγυλός.

* Νὰ λέγης φανερὰ τοὺς λογισμούς σου.

* Μὲ ταπεινώσιν νὰ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὲ φυλάξῃ και νὰ μὴ πιστεύω τὸν λογισμόν μου.

* Νὰ φυλάξης τὴν προσοχὴν τοῦ νοός σου.

* Προσοχὴ ὀνομάζεται νοὸς τήρησις, καρδιακὴ φυλακὴ, νῆψις, νοερὰ ἡσυχία.

* Ὅταν προσεύχεσαι νὰ ἐννοῆς τὰ λεγόμενα.

* Φύλαττε συστολήν, ἡ ὀποία εἶναι ἀνωτέρω τῆς σιωπῆς, συστολὴ δὲ εἶναι νὰ μὴ γελᾶς, νὰ μὴν ἀργολογῆς και νὰ μὴ καταλαλῆς.

* Κανένα πράγμα δὲν εἶναι τὸ νὰ φεύγη τις τὴν ἁμαρτίαν ὡς ἡ ἐνθύμησις τοῦ θανάτου.

* Ἄρετή χωρὶς ταπεινώσιν δὲν εἶναι ἀρετή.

* Ὅτι καὶ νὰ κάμῃς, ὅταν δὲν ἔχῃς ταπεινώσιν, καὶ κυρίως ἀγάπην, δὲν εἶναι τίποτε.

* Ἡ ταπεινώσις εἶναι νὰ μὴν ἔχῃ τις κακίαν, μὲ κανένα.

* Πάντοτε νὰ λέγωμεν τὴν εὐχὴν, ὅπου κι ἂν εἴμεθα.

* Ὅταν μέμφεσαι τὸν ἑαυτὸν σου μὴ φοβᾶσαι νὰ πλανηθῆς.

* Ὅχι τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

* Νὰ εἶμαι ἔτοιμος πάντοτε διὰ τὸν θάνατον, ὡσὰν νὰ εἶναι ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς ζωῆς μου, οὕτω νὰ πορεύωμαι.

* Νὰ λέγω τὴν εὐχὴν ταπεινὰ ὡς εἰς αὐτί.

* Νὰ προτιμῶ τοὺς μεγαλυτέρους μου πάντοτε.

* Νὰ κόπτω τὸ θέλημά μου, ὅταν μοῦ ἔρχεται ὁ λογισμὸς νὰ ἰδῶ τι, ἐγὼ νὰ μὴ βλέπω ἢ εἰπῶ τούτον τὸν λόγον νὰ μὴ τὸ λέγω.

* Ἀκαταπαύστως νὰ μέμφωμαι τὸν ἑαυτὸν μου.

* Ὅταν σὲ ἐπαινοῦν νὰ μὴ τοὺς πιστεύῃς, διότι σὲ καταρῶνται.

* Ἀδύνατον εἶναι εἰς ἐκεῖνον, ὁποῦ πασχίζει ἐν ἀληθείᾳ νὰ σωθῆ, νὰ μὴ τὸν ἐλεήσει ὁ Θεός.

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 329/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2005, σελ. 256.

Ἀντωνίου Ν. Χαροκόπου, Ὁ Γέροντας Παχώμιος - Ἰδρυτὴς τῆς Ἱερᾶς Σκήτης τῶν Ἁγίων Πατέρων τῆς Χίου (1839-1905), σελ. 189-194, Ἀθήνα 2003.